Pregaria.cat

Entrada

Increïble comunicació

Tots aquests dies els carrers estan plens de gent. El nivell de so general és més alt, i sembla que quan més soroll més festa. En canvi tu sents la necessitat de més silenci.

Per fi has trobat una plaça poc transitada. Un autèntic racó que ha quedat al marge de l'ambient dominant. T'has assegut en el banc de fusta i has deixat que els teus pensaments suressin lliures.

El que més et sorprèn del passat Nadal és la forma com Déu es comunica. Increïble, sublim, inefable, inesperat i inaudit. Perquè la gran certesa per a tu és que Déu s'ha comunicat. Ho imagines com si en una gran sala ell estigués a un extrem i a l'altre hi estigués Maria de Nazaret. Es miren, s'apropen, es miren i ell pren forma humana en la vida, la sang, la respiració i l'alè d'ella.

Aquesta imaginació és una forma concreta d'entrar en el misteri, com una imatge, una icona viva, la seqüència d'una història. Unes imatges, la gran sala de l'univers, el Misteri etern i inefable, i la noia senzilla, de poble, tímida i forta, que accepta i estima. Com s'apropen, com es miren i com ella li dona vida a aquell que és la Vida.

Després arriba el silenci. Callen les veus interiors, s'esfumen les imatges, es desfan tots els mots, i tu restes una bona estona en la plenitud d'un res que és tot. No tens ni idea de l'estona que has estat recollit en el banc de la plaça. Possiblement força temps perquè ja comença a fer-se fosc. T'has submergit en el millor de tu, en la pau fonda on brolla aquella aigua amb la qual et van batejar.

T'has alçat i constates que un home gran, molt abrigat i assegut en el banc del costat t'ha estat observant. Segur que hi porta una llarga estona. Quan passes al seu davant, li dius: *bon Any Nou.* Ell et mira amb una gran tendresa i et respon: *feliz 2010, hijo mio.*

Carta als hebreu 1, 1-4.

1 En moltes ocasions i de moltes maneres, Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; 2 però ara, en aquests dies, que són els definitius, ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill, per mitjà del qual ja havia creat el món i a qui ha constituït hereu de tot. 3 Ell és esplendor de la glòria de Déu i empremta del seu mateix ésser, ell sosté l'univers amb el poder de la seva paraula i ara, acabada l'obra de purificació dels pecats, s'ha assegut a les altures, a la dreta de la majestat divina;
4 ocupa un lloc superior als àngels i posseeix en herència un nom molt més excel·lent que el d'ells

Jesús Renau sj.